

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 225 (3475)



СУБОТА, 27 листопада 2004 року

ПАМ'ЯТАЄМО. ВШАНОВУЄМО. НЕ ЗАБУДЕМО

Сьогодні Україна схиляє голови перед пам'яттю жертв голодомору і політичних репресій

За різними оцінками, наша країна втратила від 7 до 8 мільйонів громадян лише після голоду 1933 року. «Жнива скорботи» — так образно назвали дослідники цей період. Це був геноцид проти українців, скоєний тодішньою владою. Такий висновок зробила Верховна Рада минулого року, вшановуючи наших співвітчизників, які стали жертвами голодомору. Їхню точку зору підтримали парламенти багатьох інших країн світу.

Протягом тривалого часу цю сторінку історії замовчували. Однак правда про ті роки пробилася крізь асфальт забуття. Сьогодні відомо: біда торкнулася майже кожної української сім'ї. Бо, крім голодомору, були Биківня, масове виселення до Сибіру. І не тільки зі Східної, а й із Західної України.

Пам'ять про наших співвітчизників стукає в серце, змушує цінувати найдорожче — Незалежність, бо, як писав великий Кобзар, «В своїй хаті своя й правда, І сила, і воля».

Власне, про це важливо пам'ятати особливо у ці нелегкі дні, коли в Україні триває протистояння між владою й опозицією. Пам'ятати і не переступати межі.

День пам'яті жертв голодомору

Завтра в Івано-Франківській області відбудуться заходи з ушанування пам'яті жертв голодомору, масових політичних репресій та примусових виселень. До пам'ятників, монументів і пам'ятних знаків представники влади разом з громадськістю покладуть квіти і вінки. Владні структури обіцяють посилити увагу до повсякденних потреб громадян, які постраждали від голодоморів і репресій, дбати про їхнє здоров'я, надавати їм матеріальну допомогу.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ФОТОФАКТ

У Києві відбувся VII районний фестиваль творчості дітей з обмеженими функціональними можливостями «Повіримо у себе!». Його переможці візьмуть участь в аналогічному міському фестивалі для дітей і молоді.

На знімку: подарунок від райдержадміністрації одержує Катя Пасиченко.



Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Парламент збирається на позачергове засідання

Сьогодні, 27 листопада, о 12 годині у Верховній Раді України відбудеться позачергове засідання парламенту. Таке рішення прийняла погоджувальна рада голів депутатських фракцій і груп, яка відбулася у кабінеті Голови Верховної Ради з ініціативи Володимира Литвина. Як повідомив журналістам прес-секретар Голови Верховної Ради Ігор Сторожук, на розгляд позачергової сесії планується винести два питання: про політичну ситуацію в Україні після другого туру голосування на виборах Президента України та її оцінку, а також ухвалення постанови, яка визначатиме позицію українського парламенту. Водночас Володимир Литвин наголосив, що цього дня самої інавгурації не буде: «Таких дій, як інавгурація або підтримання чи непідтримання одного з кандидатів, завтра у Верховній Раді не буде».

У роботі погоджувальної ради взяли участь представники всіх депутатських фракцій і груп. На початку погоджувальної ради Володимир Литвин запропонував оцінити ситуацію, що склалася в Україні після президентських виборів, і висловити народним депутатам свої пропозиції щодо її врегулювання. «Ми повинні налагодити ситуацію в Україні самостійно, — сказав Володимир Литвин. — Треба визначити дії, які може і повинна здійснити Верховна Рада України, і які вона може взяти на себе функції, притаманні найвищому представницькому органу держави».

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Світ стурбований

Україна залишається в центрі уваги всього світового співтовариства. Саме тому вчора у Верховній Раді відбулася низка зустрічей Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з послами Бельгії, Латвії, Фінляндії, Італії, Естонії, США, Японії, Швейцарії, Норвегії, Словенії, Канади, Великобританії, Франції, ФРН, Австрії, Іспанії, Нідерландів, а також радниками посольств Польщі та Греції.

Ситуацію, що склалася в Україні, приїхали обговорити президент Польщі Александр Квасневський, верховний представник ЄС з питань зовнішньої політики та безпеки Хав'єр Солана і Генеральний секретар ОБСЄ Ян Кубіш. Володимир Литвин поінформував високих гостей про нинішній перебіг подій, а також про плани українського парламенту, спрямовані на подолання політичної кризи.

Адамкус також їде до Києва

Президент Литви Валдас Адамкус учора вилетів до Києва, де має намір зустрітися з кандидатами у Президенти України Віктором Януковичем і Віктором Ющенком, а також із чинним Президентом Леонідом Кучмою. Як повідомили у пресслужбі литовського президента, в четвер у телефонній розмові з Л. Кучмою Адамкус висловив готовність сприяти врегулюванню ситуації, що склалася у країні після другого туру президентських виборів. Президент України прийняв пропозицію.

Напередодні «помаранчева» тема обговорювалася в литовському сеймі. Виступаючи в парламенті, Прем'єр-міністр Литви Альгірдас Бразаускас заявив, що Литва як член ЄС приєднається до загальної політики Євросоюзу стосовно України, **повідомляє наш власний кореспондент Володимир СТРОЙ.**

У НОМЕР

Бундестаг звернувся до наших парламентаріїв

Німецький бундестаг закликає український парламент ретельно перевірити обвинувачення у фальсифікації результатів виборів Президента України й у разі необхідності розглянути питання про повторні вибори. Про це йдеться в заяві чотирьох фракцій німецького бундестагу 15 скликання. «Бундестаг вважає за необхідне проведення перевірки всіх списків виборців, а також проведення загального перерахування вкинутих виборчих бюлетенів, щоб позбутися обґрунтованих сумнівів в опублікованому на цей час результаті», — наголошується в заяві.

Бундестаг вітає те, що спостерігачі ОБСЄ залишаються в Україні для встановлення й оцінки підсумкових результатів територіальних виборчих комісій і Центральної виборчої комісії, а також післявиборних скарг.

Бюджет у проекті допрацьовано

Завтра уряд планує розглянути проект закону «Про Державний бюджет України на 2005 рік». За словами Першого віце-прем'єр-міністра Миколи Азарова, проект головного фінансового законопроекту допрацьовано з урахуванням нових макроекономічних показників. Зокрема, ВВП у наступному році, за прогнозами чинного уряду, становитиме 410 млрд. грн. У проекті держбюджету-2005 збільшено видаткову частину до 126 млрд. грн., що на 8 млрд. грн. більше, аніж у попередній редакції. При цьому дефіцит бюджету буде збережений на рівні 1,3 відсотка ВВП за рахунок збільшення доходів.

Залізничники разом з народом!

Колектив Львівської залізниці вважає рішення ЦВК передчасним і необґрунтованим. Оприлюднено звернення, яке підписали начальник залізниці Богдан Піх та голова дорожнього комітету профспілки Андрій Сенишин.

«Ми підтримуємо народне волевиявлення і ми разом з нашим народом», — йдеться у зверненні, яке підтримали трудові колективи семи областей Західного регіону України.

Залізничники закликали розв'язати конфліктну ситуацію тільки мирним, конституційним шляхом. «У жодному разі не допустити використання силових методів. Зі свого боку ми забезпечимо стабільну і безперебійну роботу залізничного транспорту. Закликаємо всіх громадян не перешкоджати роботі залізниці, безперебійному рухові транспорту, оскільки це може призвести до непередбачуваних наслідків для регіону, України і навіть Європи», **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Ажіотаж на оптових базах столиці

Оптові бази столиці переживають незвичайне піднесення. У прямому й переносному значенні слова. Кияни за свої гроші скуповують для мітингуючих на майдані Незалежності валянки, ковдри, куртки, шкарпетки, продукти харчування. Продавці стверджують, що такого ще не бачили. На базах не вистачає товару.

Читаймо «Голос» разом!

П'ятничний номер «Голосу України» на майдані Незалежності розхоплювали як бестселер — ми опублікували повідомлення з Верховного Суду країни про призупинення оприлюднення постанови ЦВК про результати виборів.

З особливим піднесенням читають «Голос» у наметовому містечку на Хрещатику ті, хто вірить у перемогу правди, у перемогу здорового глузду. Це студенти, робітники, службовці з усіх регіонів України. Їхній дух міцний, бо правди не спинити. А «Голос» завжди був і є її провідником.

Читаймо «Голос» разом! Сьогодні і завжди!



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ



Жан-Огюст Доменік Енгр (1780—1867 рр.).

Жанна д'Арк на коронації Карла VII у Реймському соборі 17 липня 1429 р. (1854 р.)

Полотно, олія.

Лувр, Париж.

80 відсотків працівників прокуратури міста Києва впевнені у фальсифікації виборів і заявили про свою підтримку народу

Витримка і толерантність потрібні всім

Голова Верховної Ради Володимир Литвин звернувся до народних депутатів України у зв'язку з проведенням позачергового засідання ВР: «Від кожного народного депутата залежатиме, яку позицію визначить парламент, на яке рішення ми вийдемо. А нам обов'язково треба вийти на такі рішення, які введуть процеси, що сьогодні відбуваються, у легальне річище.



Якщо не зробити цього сьогодні, завтра вже буде пізно. І тоді говорити про вищий законодавчий орган, про його присутність в інститутах влади буде неможливо. Його тоді буде зруйновано. Від кожного депутата, від його позиції, безпосередньої участі залежить дуже багато. «Це той момент, коли не можна відсидітися і сподіватися, що якось воно буде. Кожен має публічно сказати, як він бачить розвиток цієї непростої проблеми. Бо якщо ми не приймемо рішення, не висловимо свої застереження — будемо стрімко наближатися до зіткнень, за якими — громадянський конфлікт. Це не намагання налякати чи застрахати, а це ті речі, про які нині варто говорити».

Володимир Литвин також звернувся до людей, що мітингують на вулицях Києва: «Я хочу звернутися до представників всеукраїнської акції, щоб була витримана толерантність, щоб депутати змогли пройти до ВР і мали можливість вільно без будь-якого тиску і примусу працювати над виробленням спільної позиції. Щоб, не дай Бог, не було ніяких зіткнень. Бо так можна деморалізувати і одну сторону, й іншу. Бо вже були прикрі випадки з народними депутатами, що виходили з парламенту. Закликаю всіх до витримки і толерантності!»

Яна СТАДІЛЬНА, Юліана ШЕВЧУК.

«Круглий стіл» можливий

Учора Президент України Леонід Кучма, Президент Польщі Александр Квасневський та Верховний представник Європейського союзу з питань спільної зовнішньої політики та безпеки Хав'єр Солана обговорили врегулювання внутрішньополітичної ситуації в Україні. Після цього глава держави зустрівся з Генеральним секретарем ОБСЄ Яном Кубішем. Леонід Кучма сказав, що є можливість сісти за «круглий стіл» переговорів обом кандидатам у Президенти за участю представників міжнародної спільноти.

У НОМЕР

На роботу приходьте в понеділок. Сьогодні у вас — страйк,

чемно нагадували міністерським чиновникам громадяни в помаранчевому

У п'яту ніч «помаранчевої революції» ночувалося у наметах на Хрещатику і Банковій далебі упевненіше.

Ранішні тривожні повідомлення про прибуття до столиці ешелонів і автобусних колон з прихильниками Віктора Януковича і «першу кров» від зіткнень «помаранчевих» з «біло-голубими» виявилися перебільшеними. Чи то спрацював заклик Юлії Тимошенко «обігріти, чаєм напоїти, а потім переагітувати», чи то ще щось, одначе тритисячний десант «біло-голубих» на Парковій алеї розсмоктався, а під кінець доби там уже грілися біля трофейних багать «помаранчеві».

Раз по раз дух учасників протестної акції піднімали вістками на кшталт: на шляху ешелонам з опонентами з Донбасу стали жінки і діти, «які вийшли на рейки»; з боку Вишневого рух перекрили виведеними на колії «бусиками»; мешканці Ірпеня стримують автобуси з «незваними гостями».

Після численних агітспічів з помосту на майдані Незалежності Віктор Ющенко нарешті потішив націю конкретними декретами. Перші три, що їх оприлюднив Олександр Зінченко, передбачають створення Комітету національного порятунку — «народного органу захисту Конституції України». Два інші документи «прописують» організацію Народної самооборони і Української гвардії, зокрема, визначають пріоритетні напрями діяльності правоохоронних органів держави. Пріоритети силовиків прояснили з мітингової трибуни на майдані Незалежності генерали СБУ, які зачитали звернення співробітників цієї спецслужби про підтримку народної позиції.

Нагнітання ситуації чутками про «екстрену» інавгурацію нового глави держави Віктора Януковича припинив Верховний Суд України, який заборонив ЦВК офіційно оприлюднювати результати виборів Президента до прийняття свого рішення за скаргою Віктора Ющенка. (У понеділок справу розглядатиме повним складом Судова палата з цивільних справ ВС).

Перевірити дію ще одного декрету — «Про першочергові заходи щодо забезпечення безпеки об'єктів державного значення й державного керування», ми, як то кажуть, мали можливість, коли ще й чорнило підпису під ним не висохло. Багатотисячні колони прихильників «народного президента» Віктора Ющенка взяли в облогу приміщення адміністрації Президента, Кабміну, Нацбанку.

Під ранок усіх, кому в наметових містечках удалося «кимарнути», підняли тривожною звісткою: в район, де представники «Сили народу» блокують владні приміщення, прибуло більш як два десятки автобусів з міліцейським спецназом. Начебто мусять забезпечити коридор для проїзду Леоніда Кучми, який має офіційно виголосити якусь доленосну для нас усіх заяву. Багатогодинний журналістський рейд тими вулицями зафіксував невеличкі ланцюжки правоохоронців на тлі численних помаранчевих шеренг. Продовжуючи співати міліціонерам народних пісень і славити їх за «єднання душ», ющенківці мирно і дисципліновано продовжують показувати, «хто у хаті хазяїн» — тепер уже «слугам народу» з найвищих владних кабінетів держави.

Анатолій БЕНЬ.



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Парламент збирається на позачергове засідання

(Початок на 1-й стор.).

Ідею провести позачергове спеціальне засідання Верховної Ради підтримали всі депутатські фракції і групи. Певні застереження мали «Регіони України» і «Наша Україна», але потім зняли. Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що парламент не може бездіяти у такий час і займати позицію стороннього спостерігача. А оскільки з обох сторін фактично немає бажання сідати за стіл переговорів, Верховна Рада, на думку В. Литвина, повинна взяти на себе політичну відповідальність за те, що сьогодні відбувається у суспільстві. І дати політичну оцінку, не стаючи на бік жодної зі сторін. «Час кулуарних домовленостей закінчився. Настав час принципової, відвертої політичної дискусії, — сказав Володимир Литвин. — Нам треба приймати політичне рішення і під це політичне рішення підводити правове підгрунтя».

Проект постанови Верховної Ради, яку буде схвалено за підсумками позачергового засідання, доручено підготувати Володимиру Литвину. До неї вносять свої пропозиції депутатські фракції та групи, кожен народний депутат. До парламентської постанови пропонується внести багато питань, зокрема про можливість розблокування роботи органів центральної та місцевої влади, розробку механізмів і процедури інавгурації Президента України, які не давали б змоги спекулювати на цій темі, терміни проведення політреформи тощо. Утім, чи вдасться народним депутатам після позачергового засідання парламенту втихомирити вулиці, поки що не наважується прогнозувати ніхто.

Юліана ШЕВЧУК.

Кожний має законне право на вибір, свободу і справедливість

Івано-Франківська область

Президія Ради профспілок Івано-Франківської області вимагає відставки голови Федерації профспілок України Олександра Стояна за його необ'єктивну і непослідовну позицію під час президентських перегонів, а також висловила недовіру ЦВК і підтримку Вікторові Ющенку. Під оранжевий прапор стала й обласна організація НДП.

Дарина НАЗАРЧУК.

Рівне

Після другої спроби, під тиском мітингувальників, сесія Рівненської обласної ради своїм рішенням підтримала волевиявлення виборців Рівненщини, які визнали Президентом України Віктора Ющенка.

Депутати також вимагають від ЦВК України скасувати результати виборів там, де є порушення Закону України «Про вибори Президента України» і де не були допущені на дільниці спостерігачі та представники від Віктора Ющенка. Висловлено недовіру ЦВК, а також вимогу скасувати через Верховний Суд України її рішення від 24 листопада нинішнього року про обрання Президента України.

Олександра ЮРКОВА.

Херсон

Білозерський район (Херсонщина) в першому турі виборів дав найбільше в області голосів на підтримку Віктора Ющенка. Указом Президента голову райдержадміністрації Олександра Чабана було звільнено з роботи. Тим часом мешканці схвально сприйняли указ і вважають, що на підтримку Віктора Ющенка у другому турі їх надихнув саме голова райдержадміністрації, котрий настійливо «піарив» на користь провладного кандидата.

Село Станіслав Білозерського району стало першим на Херсонщині, де депутати сільської ради визнали своїм Президентом Віктора Ющенка.

У четвер до Херсона не надійшло жодної газети з Києва. Кіоскери «Облпреси», листоноші припускають, що їх затримують у дорозі.

Алла БРУСИЛОВА.

Сумська область

Роменська міськрада на Сумщині одностайно перейшла на бік опозиції і визнала єдиним легітимно обраним Президентом України Віктора Ющенка.

Владислав ЖМУРКОВ.

Луцьк

На другій позачерговій сесії Волинської облради депутати висловили недовіру «за систематичне ігнорування рішень обласної ради та дії чи бездіяльність, що призвели до масових порушень Закону України «Про вибори Президента України» в області», голові облдержадміністрації Анатолію Французу.

Сесія звернулася до Верховної Ради України з пропозицією скликати позачергове засідання для прийняття нової редакції Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо створення виконавчих комітетів обласної та районних рад.

Депутати вивісили над будинком облдержадміністрації два помаранчеві прапори з написами «Так, Ющенко!». Весь час надходять повідомлення про підтримку політичного страйку трудовими колективами, установами, організаціями, навчальними закладами, сільськими громадами.

Микола ЯКИМЕНКО.



Фото Ірини КОЗАК.

Політичний страйк на Волині

Сімферополь

Поперемінно то помаранчева, то біло-блакитна центральна площа міста віднині в осаді. Десятки людей в уніформі, які не дають жодних інтерв'ю, розбили табір — понад 20 армійських наметів. Над ними російські, андріївські, кримські, прапори НДП та з написами «За Януковича».

За словами отамана Кримського козачого союзу Володимира Черкашина, у такий спосіб вирішено підтримати В. Януковича. Тому свій мітинг прибічники В. Ющенка змушені були провести на узбіччі площі.

Прибічники В. Ющенка — люди різних національностей, навіть гості з Росії, які запевнили, що їх демократичні сили солідарні з тими, хто відстоює свободу, — закликали не піддаватися на провокації.

Віктор ХОМЕНКО.

Донецьк

Знову Донецько-Криворізька республіка?

Пропозиція утворити автономію на південному сході України пролунала під час зборів активу в Донецькій обласній раді. Депутати всіх рівнів, керівники органів місцевого самоврядування, підприємств, громадських організацій запропонували обговорити цю ідею на масових мітингах і зборах. Після чого обласна рада може прийняти рішення про проведення референдуму. Як заявив на зборах міський голова Донецька Олександр Лук'янченко, «якщо опозиція не відкличе людей з майданів і вулиць протягом суботи і неділі, потрібно проводити референдум довіри владі і визначатися з подальшою цілісністю країни». Лунали також пропозиції позбавити бюджетного фінансування регіони, які визнали Віктора Ющенка Президентом. У зверненні до Президента України Л. Кучми учасники зборів зажадали вжити жорстких заходів для наведення порядку в країні аж до запровадження надзвичайного стану на окремих територіях.

Ліна КУЩ.

Луганськ

Виконком Луганської обласної організації Народної аграрної партії занепокоєний нагнітанням ситуації навколо виборчої кампанії та закликав мешканців сіл області не піддаватися на заклики та провокації, спокійно жити та працювати. Водночас лідери регіональної організації вважають, що політвиконком, керівники партії і фракції НАПУ у Верховній Раді, а також обласні організації знехтували рішення з`їзду партії про підтримку на президентських виборах кандидатури В. Януковича. Вони звернулися до політвиконкому партії з вимогою провести у грудні цього року позачерговий з`їзд, на якому розглянути відповідальність керівників за невиконання рішень партії.

Алла АНТИПОВА.

Баталії за сфери впливу

Чимало фахівців оцінюють словесні баталії через Україну не так піклуванням про розвиток демократії в ній, як чи не найбільшою з часів конфлікту в Косово (1999 р.) суперечкою між Заходом і Росією. Деякі спостерігачі навіть твердять, що таких суперечок не було упродовж усього післявоєнного періоду.

Минулого четверга лідери країн ЄС та Росії зустрілися в Гаазі, де за попередньою програмою мали розв'язувати проблеми двостороннього співробітництва. Але мало не за добу до саміту порядок денний змінили: в центрі уваги зустрічі у верхах була ситуація в Україні.

Відносини Брюсселя і Москви, котрі й досі були непростими, ще більше ускладнилися через суперечності у ставленні до виборів в Україні: президент Росії Володимир Путін негайно поздоровив з перемогою Віктора Януковича, котрий виступає за розвиток відносин з Москвою. Тим часом Євросоюз висловлює занепокоєння, що через можливу фальсифікацію перемога, можливо, була вкрадена у його суперника Віктора Ющенка.

Саміт «ЄС—Росія» мав зміцнити двосторонні зв'язки в рамках чотирьох спільних просторів — економічного, юридичного, гуманітарного, науково-освітнього, а також у галузях внутрішньої і зовнішньої безпеки. Проте фактично сторони майже ні про що не домовилися. Причиною стали суперечки щодо України, котра має чи не найпротяжніший кордон як з Росією, так і з недавно розширеним ЄС. Тож вона стала головним полем баталій в боротьбі між ЄС та Росією за вплив у регіоні.

Схоже, Москві набридло спостерігати, як скорочується сфера її впливу, адже колишні її країни-сателіти намагаються стати членами НАТО та ЄС. Утім, хоч Росія і переймається західним впливом на Україну, однак спостерігачі відзначають, що шанси останньої на вступ до ЄС в найближчому майбутньому невеликі. Та й Євросоюз хоч і намагається заохочувати дотримання прав людини і розвиток демократії в Україні, але його політика в цьому напрямі не є послідовною. Проте ЄС намагається надавати економічну та політичну підтримку своїм східним сусідам, зокрема й Україні. Росія розцінює це як втручання у зону власного впливу.

Західні експерти відзначають, що в Гаазі Путін досить байдуже сприйняв бурчання міжнародного співтовариства, проявивши себе безцеремонним політиком сили. Втім, кажуть вони, боротися йому є за що. Як, до речі, й європейській спільноті. Тут їхні погляди збігаються: обидві сторони зацікавлені в мирному врегулюванні ситуації в Україні та стабільності суспільства. Спостерігачі одностайні у визначенні причини: левова частка експорту російського газу в Західну Європу транспортується українською частиною газогону. Значною мірою і тому його споживачі дружно закликають усі політичні сили України утримуватися від застосування сили та почати політичний діалог, детально перевіривши результати президентських виборів під міжнародним контролем. Якщо будуть виявлені серйозні підтасовки і факти тиску, то не виключено, що далі мова йтиме про проведення повторних виборів.

Валентина ПИСАНСЬКА.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Чому не вийшов черговий номер «Урядового кур'єра»

У п'ятницю, 26 листопада, не вийшов черговий номер «Урядового кур'єра». Сталося це не з вини редакції.

Як відомо, у середу Центральна виборча комісія ухвалила постанови № 1264 «Про результати виборів Президента України 21 листопада 2004 року та обрання Президента України» і № 1265 «Про оприлюднення результатів виборів Президента України», які, згідно з Законом «Про вибори Президента України» ЦВК оприлюднює в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр». Ці постанови надійшли до редакції «Урядового кур'єра» у четвер о 17.10 та 17.50. О 18.15 прес-служба Верховного Суду України надіслала до редакції факсом повідомлення для преси, де було сказано: «Ухвалою суду заборонено ЦВК офіційне оприлюднення результатів виборів та вчиняти будь-які дії, пов'язані з виконанням цієї постанови».

Зважаючи на це, редакція підготувала черговий номер без зазначених постанов для відправки на комбінат «Преса України». У момент відправки номера в редакцію прибули офіційні представники засновника нашої газети, взяли на себе відповідальність за публікацію в номері зазначених постанов ЦВК і підписали його до друку. Номер був відправлений на комбінат «Преса України» без підпису головного редактора,

Про те, що в цьому номері «Урядового кур'єра» друкуються постанови ЦВК, стало відомо громадськості і народним депутатам, які й зупинили друк газети, тому жоден примірник «Урядового кур'єра» за 26 листопада 2004 року не дійшов до читача.

Колектив редакції «Урядового кур'єра».

Президенти Латвії, Литви і Естонії висловлюються за «підтримку прагнень українського народу зміцнити демократію в своїй країні»

ФОТОФАКТ

У Національній спілці журналістів України відбулися збори керівників всеукраїнських і київських ЗМІ під керівництвом голови НСЖУ Ігоря Лубченка. У своїй заяві з приводу вибухонебезпечної ситуації в країні вони закликали журналістів відповідально ставитися до виконання своїх професійних обов'язків.

На знімку: виступає голова Львівської обласної організації НСЖУ, головний редактор газети «Високий замок» Степан Курпіль.



Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Суцвіття націй

Крим. Сьогодні у концертній залі Сімферопольського музичного училища відбудеться заключний гала-концерт фестивалю «Суцвіття національних культур Криму», який організував Республіканський комітет у справах національностей і депортованих громадян. У барвистому святі національних меншин беруть участь кращі болгарські, кримськотатарські, корейські, російські, німецькі та українські фольклорні колективи півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

Закордон поближчав

Одеса. Перший міжнародний авіарейс прийняв аеропорт Ізмаїл. Це сталося після того, як тут відкрили пункт пропуску через державний кордон. Міжнародні авіарейси до Туреччини, Сирії, Болгарії, Греції та інших країн взялися виконувати дві компанії — одеська «Південні авіалінії» та чернівецька «Буковина—Байкал». Будуть і внутрішні рейси, передусім у київському напрямку. З відновленням глибоководного суднового ходу «Дунай—Чорне море» ділове життя українського Придунав'я пожвавлюється, тож повітряне сполучення з цим краєм стає буденною потребою.

Георгій ВОРОТНЮК.

Підмастили пивоварам

Херсон. Олійний термінал вартістю близько двох мільйонів доларів запрацював на колишньому пивоварному заводі в обласному центрі. Заснувала підприємство «Херсонес» компанія «Віджей—Україна».

Термінал спроможний перевантажувати 834 тонни олії на добу, а циклічність роботи його чотирьох ємностей дає змогу завантажувати судно. Комплекс розрахований на обробку 250 тисяч тонн вантажів на рік. Приваблює і те, що переробка тонни олії коштуватиме замовнику десь шість доларів. Усе це разом, зазначив на відкритті терміналу міський голова Херсона Володимир Сальдо, сприятиме залученню потенційних інвесторів.

Алла БРУСИЛОВА.



Авангард на... колесах

Чернігів. Місто на Десні стало першим, в якому Музей сучасного мистецтва «Совіарт» представив свою колекцію творів. Після Чернігова він мандруватиме від міста до міста і знайомитиме шанувальників мистецтва з творчістю художників-авангардистів. Проект отримав назву «Сучасне мистецтво України в обласних художніх музеях». У Чернігівському художньому музеї, галереї «Пласт-Арт» у чотирьох залах виставлено роботи, в котрих дещо незвично відтворено світобачення художника.

— Цю колекцію творили майже 17 років, — сказав на відкритті проекту президент асоціації арт-галерей України Віктор Хаматов. — Хронологічно вона охоплює час з 1950 року. Наша мета — ознайомити з нею якомога більше людей.

Того само дня чернігівці побачили оригінальні роботи Валерія Басанця, Володимира Цюпка, Миколи Степанова, Анатолія Кривенка, Марка Гейка та інших художників та фотомайстрів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку автора: на виставці сучасного мистецтва.

Юна «Подільська палітра»

Кращі роботи юних художників області відзначено премією «Подільська палітра». Її було започатковано в пам'ять про землячку, талановиту художницю, щиру людину і автора унікальних витинанок Людмилу Мазур. Твори лауреатів, котрі здобули першість за п'ять років існування премії, організатори конкурсу планують видрукувати в окремій книзі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Грай, кобзарю...

ФЕСТИВАЛІ

Обласне свято кобзарського мистецтва «Струни вічності» імені Володимира Перепелюка завершилося у Вінниці концертом переможців, а також презентацією збірника творів для бандури під однойменною назвою.

Як зазначив голова журі конкурсу — керівник Національної спілки кобзарів України Володимир Єсипок, на Вінниччині особливо люблять бандуру: в училищі культури і мистецтв імені Леонтовича, що в обласному центрі, створено клас бандури, такі класи діють і в обох музшколах Вінниці.

На батьківщині відомого кобзаря В. Перепелюка, який понад 30 років співав у хорі імені Верьовки, розпочався нинішній фестиваль. Його учасників привітала донька Перепелюка — Леся Володимирівна. Наймолодшій учасниці фестивалю — семирічній Ганнусі Коваль — вона вручила заохочувальний приз. А перше місце розділили між собою два ансамблі — «Намисто» Вінницької музшколи №2 і «Джерело» училища культури і мистецтв імені Леонтовича. Переможцями також став дует братів Олега та Ігоря Сімаковичів, студентів Вінницького державного педагогічного університету.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Дипломати не хочуть мовчати

У прес-центрі Віктора Ющенка речник Міністерства закордонних справ України Маркіян Лубківський оприлюднив несподівану заяву на підтримку помаранчевих від імені 150 українських дипломатів. «Ми не можемо мовчки спостерігати за ситуацією, яка здатна поставити під сумнів демократичний розвиток України... врешті, призвести до міжнародної ізоляції держави», — зазначається у зверненні. «...державу повинен очолити лідер, який має справжній мандат довіри українського народу та чий особистий моральний авторитет буде визначальним для зміцнення авторитету й ролі України у світі». М. Лубківський підтвердив, що співробітники зовнішньополітичного відомства були, є і залишаться з українським народом. «Залишаючись відданими своєму професійному обов'язкові, ми продовжуємо діяти по совісті, професійно та фахово задля захисту національних інтересів держави й кожного українця у світі», — йдеться у документі.

Раніше група українських дипломатів висловила «рішучий протест проти ганебної війни з власним народом, на яку перетворилися президентські вибори 2004 року». «Сьогодні, коли наші рідні, близькі, друзі перебувають на майдані Незалежності, ми не можемо мовчати», — заявили радники Посольства України в США Щерба, Потехін та Чумак, другий секретар цього диппредставництва Пархоменко, спеціаліст Посольства в Малайзії Ступницький, атаже Посольства в Ізраїлі Осаволюк та ще три працівники нашого диппредставництва в Тель-Авіві.

Загалом 300 українських дипломатів висловили свою позицію в тому, що Україну повинен очолити лідер, який має реальний мандат довіри народу.

Перемогла грація

Севастополь. Турнір зі спортивних бальних танців на «Кубок «Ахтіара», який учетверте провів у Севастополі Український культурно-інформаційний центр, зібрав близько 250 пар з 27 танцювальних клубів з різних областей України. Свою майстерність і грацію дами і їхні партнери демонстрували в кількох вікових групах за 28 програмами. Нагороди одержали всі фіналісти. Севастопольські меценати вручили призи глядацьких симпатій полтавській парі, а також тим, хто прибув із найвіддаленіших регіонів — тираспільцям і постійним учасникам — мелітопольцям.

Оригінальними кубками нагороджено молодих полтавців Катерину Крамар і Михайла Задираку, старших севастопольців Поліну Луканську і Володимира Шулгу. А зразковий ансамбль бального танцю «Ахтіар» завоював кубок у категорії «сеньйори». Перемогу принесли Надія Червева і Костянтин Скуратов.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ФОТОФАКТ

У вітринах майже всіх магазинів на столичному Хрещатику манекени пропонують одяг помаранчевого кольору. Дехто оголошує про чимали знижки на такі товари. А один з елітних бутиків навіть оголосив про пільгове отримання дисконтної картки за умов купівлі речей жовтогарячого кольору. За кілька днів асортимент таких товарів значно зменшився.



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Сновида» між будинками

Луганська область. Випадковий перехожий міста Свердловська став свідком незвичайної нічної картини: у вузькому отворі між двома дев'ятиповерховими будинками в місячному світлі чітко вимальовувався силует людини. Чоловік застряг на рівні шостого поверху і кликав на допомогу. Викликані мобільним телефоном рятувальники спробували спочатку підняти потерпілого нагору з допомогою мотузки, але в того не вистачило сил триматися за неї. Радячи, як рухатися, і підстраховуючи, вони допомогли екстремалу спуститися на землю. Чому опинився на даху і як упав у бетонний отвір, 25-річний свердловчанин не зміг пояснити. «Швидка допомога» відвезла його в лікарню з діагнозом «переохолодження» і «алкогольне сп'яніння».

Алла АНТИПОВА.

ЗАГАДКИ, ВЕРСІЇ, ГІПОТЕЗИ

Не вір очам своїм...

28 вересня 2004 року неподалік Лісабона сталася загадкова подія, мимовільними учасниками і свідками якої стали сотні людей. Того вечора несподівано згустилися хмари і почалася сильна гроза — велика рідкість для цих місць у середині осені. Цікаво, що природне явище сконцентрувалося на невеликій ділянці приблизно три на три кілометри, а мешканці сіл, розташованих неподалік, навіть не здогадувалися про цей катаклізм. Майже о восьмій годині вечора, коли в районі грози було зовсім темно й машини їхали трасою з увімкненими фарами, удар блискавки посередині маслинового гаю раптом висвітив розкішний палац, що в ту саме секунду зайнявся. Він спалахнув враз, начебто підпалений із усіх боків одночасно.

Свідками пожежі стали сотні автолюбителів, що рухалися прилеглою трасою. До пожежної служби і поліції надійшло близько ста п'ятдесяти дзвінків про надзвичайну подію. До місця події було викликано більш як двадцять пожежних команд, тому що заочно, за описами очевидців, пожежі було надано вищу категорію складності.

Однак до приїзду пожежних (приблизно через 12 хвилин після першого дзвінка) не лише вогонь ущух, а й сам палац зник, начебто його й не було. Дарма пожежні машини їздили маслиновим гаєм: жодних слідів будівель чи наслідків пожежі виявлено не було. Першою реакцією поліції стало припущення, що це був добре продуманий розіграш з боку «очевидців» пожежі. Однак людей виявилося занадто багато для подібного жарту, до того ж десятки з них були змушені звернутися до психологів і медиків, бо були не в змозі самостійно справитися зі стресом після пережитої галюцинації.

Такі феномени називають масовими видіннями. Цікаво, що вони останнім часом, схоже, входять у моду.

Так, 6 червня 2004 року на Аляскі під час репетиції авіашоу кілька десятків людей бачили, як над рядом пілотажних літаків з'явилися ще два невеликі винищувачі, що одночасно зайшли на «мертву петлю» і зіштовхнулися у верхній точці. Палаючі уламки приблизно хвилину падали на землю, залишаючи за собою сліди чорного диму. Всі рятувальні служби виїхали до ймовірного місця падіння уламків, однак жодних слідів катастрофи на землі знайти не вдалося. Радари аеродрому не зафіксували ніяких літаючих об'єктів, крім тих, що були допущені до польотів, а чергова відеокамера, на яку вели запис репетиції, не помітила ні сторонніх літаків, ні їх падіння. Цікаво, що опис літаків у різних людей збігається аж до бортових номерів на крилах. Що це було? Відповіді немає.



Наприкінці серпня в Австралії неподалік знаменитої Червоної скелі жертвою масового видіння стали дві туристичні групи. Посередині випаленої пустелі вісімдесят чоловік раптом разом побачили білу хмару, що виростала із землі. За описом очевидців, вона була схожа чи то на гриб від ядерного вибуху, чи то на сніг, що йде знизу вгору. Всіх, хто бачив це дивне явище, охопив жах. Ніхто з туристів не зміг направити об'єктив відеокамери в бік хмари, такою моторошною здавалася ця мара. Багато хто встиг подумати, що ця «біла смерть» зараз накриє все навколо і життя на цьому закінчиться. Видіння тривало близько хвилини, потім біле марево розтануло в повітрі. Більше тридцяти чоловік з тих туристичних груп опинилося в лікарні в стані нервового зриву. Телевізійники об'їхали місце описаних подій уздовж і поперек: жодних розламів земної поверхні, ніякого виходу газів і, зрозуміло, жодних слідів снігу чи ядерних випробувань.

Увечері 12 вересня зі східної окраїни Омська в напрямку приблизно на південний захід пролетів величезний об'єкт, що світився. Він ширяв у нічному небі беззвучно, не кидаючи на землю ніяких променів, не змінював траєкторію, просто плавно і стрімко рухався за своїм маршрутом. За одним описами, об'єкт був жовтогарячого кольору, летів на висоті приблизно п'ятдесят метрів, отже, мешканці верхніх поверхів могли розгледіти його у всіх деталях.

Утім, друга половина, котра бачила НЛО, стверджує, що «це» було надто велике і летіло на висоті декількох кілометрів, заливаючи блакитним світлом величезну площу так, що світло міських ліхтарів тьмяніло на тлі неземного сяйва. Найжахливіше полягає в тому, що багато людей, котрі дивилися на диво з одних вікон, бачили абсолютно різні картини. Перехожі на вулицях перепитували одне одного й відразу почали сперечатися з приводу побаченого. Згадки про такий дивний НЛО немає в жодній уфологічній хроніці.

Американський психолог Лейтон Марбеліс проаналізував феномен масових галюцинацій. Він упевнений, що сьогодні людство має справу з якоюсь «психологічною інфекцією», що вражає людей, схильних до самонавіяння. Комусь щось привидиться вдалині, його страх і жах передаються сусідам. Ті впевнені, що теж щось бачать. Переляк швидко опановує і тими, хто не бачив нічого, змушуючи повірити в якусь реальність того, що відбувається. З точки зору психології — це сеанс масового зачарування свідомості, чому дуже сприяють нестабільне становище в суспільстві, острах тероризму, чекання кінця світу. Поширенню масових видінь, на думку Марбеліса, сприяють і мас-медіа, що роздмухують події до неймовірних розмірів, коли «співучасниками» видінь стають і психічно неврівноважені люди.

Британська газета «Сан» стверджувала, що такі галюцинації викликають випробування нових видів психотропної зброї, а кількість потерпілих кожного разу визначається потужністю передавача. До слова, англійські журналісти переконані, що за допомогою зброї можна нав'язувати людям сам факт загального видіння, але не можна задати тему. У мозку під впливом якихось променів самі собою виникають картини, найближчі за проблематикою цій соціальній групі людей. Саме тому, наприклад, авіатори бачать, що розбилися літаки, португальці — пожежу (після двох посушливих років), віруючі люди — Діву Марію тощо. Але загадка залишається, оскільки жодне пояснення не може вважатися вичерпним.

Артем ДМИТРЕНКО.

Станіслав КОСІНОВ: «Вибирати шлях лише в один бік — безперспективно»



ХТО Є ХТО

■ З досьє «ГУ»

Станіслав КОСІНОВ, народний депутат України (виборчий округ № 170, Харків). Народився в 1971 році в Харкові в сім'ї службовців. У 1996 року закінчив Національну юридичну академію ім. Ярослава Мудрого за фахом правознавство. Кандидат юридичних наук. До обрання в парламент — директор юридичної фірми «Енергосервіс». Член Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики і безпеки. Фракція Народної аграрної партії України.

— Два з половиною року парламентської роботи — це стаж. Але і старожилом Верховної Ради вас не назвеш. Можете підвести власні попередні підсумки?

— До обрання в парламент я по роботі постійно контактував з енергетиками, добре знав їхні проблеми. Тому парламентський комітет з питань ПЕК — це мій профіль, можна сказати, спеціалізація. Нині я в складі робочої групи зі створення україно-російського газотранспортного консорціуму. Щоправда, моя законотворча діяльність має швидше соціальний характер, ніж економічний. Це нові редакції законів, що стосуються порядку нарахування пенсій, надання відпусток одиноким матерям, пільг дітям-чорнобильцям, працевлаштування інвалідів, усиновлення дітей тощо. Проекти нових законів про соціальне партнерство і соціальне обслуговування — також у моєму активі.

— Чому ви вирішили вступити до Народної аграрної партії і її фракції в парламенті?

— Більш як рік я був позафракційним депутатом. Потім виступив одним з ініціаторів створення групи «Центр». А перехід до фракції Народної аграрної партії практично збігся зі зміною її лідера. Володимир Литвин — політик, вплив якого на процеси у владі неможливо переоцінити. Під час нашої розмови про майбутнє партії Володимир Михайлович сказав місткy фразу про те, що партія, яка побудована за галузевими ознаками, не має перспектив. Думаю, найближчим часом наша партія може на з'їзді змінити назву на Народну партію України, хоча розвиток аграрного сектора економіки, безумовно, залишиться серед партійних пріоритетів.

— Перед минулими парламентськими виборами ви висували ідею надання Харкову спеціального статусу. Ця ідея ще актуальна?

— Мало того, не один Харків потребує особливого ставлення. Сьогодні є необхідність для всіх міст-мільйонників звести до одного закону пріоритети, умови розвитку, порядок сплати податків, удосконалити організаційно-правову структуру місцевого самоврядування (розмежувати повноваження і його органів, і посадових осіб), чітко визначити відповідальність за прийняті ними рішення. Адже є програма розвитку малих міст. А чинна політика держави щодо міст із мільйонним населенням, на жаль, відсутня. Разом з народним депутатом Михайлом Добкіним — також харків'янином — ми внесли до парламенту законопроект про статус великих міст України.

— Серед ваших законодавчих ініціатив є ще один цікавий документ — Кодекс поведінки державних службовців. Навіщо потрібний такий закон?

— Кодекси поведінки державних службовців працюють у багатьох країнах світу. Ми не винаходили велосипед. Прийняття такого кодексу — одна з вимог для країн, що входять до Європейського союзу. В Україні видано указ Президента, відповідно до якого Кабінет Міністрів має розробити відповідний документ. Оскільки це не зроблено дотепер, у групи народних депутатів народилася ідея самим написати проект кодексу, який повинен визначити вимоги до всіх держслужбовців. Мало того, це дало б змогу нашим громадянам під час оскарження дій чиновників посилатися на конкретну норму права кодексу.

— Ви голосували за ратифікацію угоди про створення Єдиного економічного простору (ЄЕП). В якому геополітичному напрямі повинна рухатися Україна, на ваш погляд, у бік Європи чи Росії?

— На Схід чи на Захід — такого просто не буває. Кожна держава повинна розвивати відносини з сусідами і з усім цивілізованим світом. Інше питання — треба відстоювати суверенітет держави і не підписувати угод, які щоно вони хоч якось ущемлятимуть наші інтереси.

— Якою, на ваш погляд, має бути роль парламенту у виборчому процесі?

— Парламент насамперед має виконувати свою законодавчу функцію й усувати всі недоліки у виборчому законі. Водночас Верховна Рада зобов'язана дати політичну оцінку подіям і має працювати в будь-якій ситуації. А перешкоджання виконанню функцій головного законодавчого органу країни ніколи не сприятиме стабільній роботі в державі.

— І останнє. Розкажіть про свою родину, дітей, можливо, захоплення.

— Про що я напевне не мріяв у дитинстві це — стати депутатом! За сімейною традицією, збирався стати військовим. Після школи подав документи до Військової інженерної радіотехнічної академії імені Говорова. Але після розпаду СРСР військові інженери виявилися не потрібні державі. І, як багато моїх однокурсників, я вирішив піти з академії й одержати цивільну професію юриста. І ця професія мене не розчарувала.

А з дружиною ми — однокласники. Дружили з восьмого класу, а в 1991 році одружилися. У нас дві дочки-близнятка — їм по дев'ять років. Що цікаво: іноді вони, здається, можуть спілкуватися і розуміти один одного без слів. Моя сім'я живе в Харкові, до того ж у моєму виборчому окрузі. Тому весь вільний час намагаюся проводити дома.

Юліана ШЕВЧУК.

На знимку: Станіслав Косінов з дружиною Оксаною і дочками Катрусею і Даринкою.

Фото з особистого архіву депутата.

Закликали передати владу радам

«Після спроби державного перевороту, здійсненого командою Кучми—Януковича, у країні фактично зникла легітимна вища державна виконавча влада. За цих складних суспільних умов саме на легітимних органах місцевого самоврядування лежить обов'язок не лише захистити конституційні права і безпеку громадян, а й забезпечити нормальне життя сіл, селищ, міст, районів та областей», — таку заяву зробив голова Комітету Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко, відкриваючи 25 листопада Надзвичайний всеукраїнський з'їзд міських, селищних і сільських голів, депутатів місцевих рад усіх рівнів. У його роботі взяли участь представники усіх регіонів України. Учасники з'їзду утворили Всеукраїнський центральний виконавчий комітет місцевих рад, який координуватиме роботу місцевих рад у перехідний період та діятиме спільно з Комітетом національного порятунку. Головою ВУЦВК обрано Анатолія Матвієнка. «Діючи в умовах смертельної небезпеки, яка нависла над Україною внаслідок спроби вищого державного керівництва здійснити державний переворот шляхом фальсифікації результатів виборів Президента України», учасники з'їзду закликали провести сесії районних та обласних рад і прийняти рішення про створення виконавчих апаратів, які повинні перебрати на себе делеговані функції місцевих держадміністрацій та «не виконувати злочинних вказівок посадовців, які заплямували себе участю у фальсифікаціях». Про це йдеться у політичній резолюції з'їзду. Крім того, учасники з'їзду ухвалили звернення до депутатів усіх рівнів та до працівників міліції, прокуратури, служби безпеки і військовослужбовців.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ

Джерело

Ради на місцях на позачергових засіданнях приймають рішення про підтримку Віктора Ющенка і визнання його Президентом України. Ці рішення дехто з політиків вважає протизаконними, мовляв, органи самоврядування не мають жодного відношення до визнання чи невизнання Президента, а мають виконувати свої, окреслені Конституцією і законом про місцеве самоврядування, повноваження. Чи є це беззастережне і єдино правильне твердження? Поміркуймо разом.

«Місцеве самоврядування є правом територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста — самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України» — записано в Конституції України. Тож запитаймо себе: чи є результати виборів на кожній виборчій дільниці села, селища, міста «питанням місцевого значення»? З одного боку, так — бо і списки виборців формують місцеві органи влади і члени дільничних комісій, і виборці — це члени територіальної громади. Результати виборів громади — сукупність вибору кожного окремого громадянина.

Чи набувають вони загальнодержавного значення? Логічна відповідь на це запитання записана в Конституції України у статті 5 такими простими і вагомими словами: «Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Ніхто не може узурпувати державну владу».

Отож ради — органи місцевого самоврядування, приймаючи певні рішення, на мою думку, висловлюють волю громади на основі їх вибору. Проте, здається, було б логічним ініціювати депутатам місцевих рад і перевірку діяльності членів територіальних громад, які працювали у дільничних виборчих комісіях і допустили фальшування результатів голосування земляків. Рішення про перевірку їхньої діяльності — це також був би прояв влади народу.

А що вже до постулату про те, що ніхто не може узурпувати владу, то якраз дії фальсифікаторів результатів голосування виборців і можна, вважаю, розцінити як намагання створити умови для узурпації влади.

У статті 3 Конституції України записано: «Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави». Оскільки вищі представники державної влади в Україні, що, як знов-таки записано в Конституції (стаття 6), здійснюється на засадах поділу на законодавчу, виконавчу і судову, поки що перебувають у досить небезпечній невизначеності, своє слово говорить народ — рішеннями рад, мирними демонстраціями і мітингами. Бо він є джерело!

Світлана ПИСАРЕНКО.

СПОРТ

Перший млинець не глевкий

Футзал. Тайвань. Чемпіонат світу. Збірна України в завершальному поєдинку групового турніру здобула перемогу над командою Тайваня — 7:2. По два м'ячі в переможців забили одразу троє гравців: Сергій Коридзе, Раміс Мансуров, Олег Шайтанов, ще раз влучив Віталій Брунько.

У підсумку українська команда посіла друге місце у групі та продовжить боротьбу за нагороди. Її суперник на другому етапі — переможець змагань у групі А (Чехія або Бразилія). Ця зустріч відбудеться завтра.

А «Дніпро» — молодець!

UEFA CUP

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. Третій тур. 25 листопада. **Група С.** «Брюгге» (Бельгія) — «Утрехт» (Нідерланди).

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Аустрія» (Австрія, Відень). 1:0. Гол: Назаренко, 19.

«Дніпро»: Кернозенко, Русол, Єзерський, Матюхін, Радченко, Грицай, Михайленко, Назаренко, Костишин (Мелащенко, 66), Рикун, Венглинський. Тренер — Євген Кучеревський.

«Аустрія»: Дідуліца, Афолабі, Троянський, Антонссон, Папач, Бланшар, Сіонко, Вахушек, Вастич, Гілевич (Досуму, 66), Метц (Яночко, 68). Тренер — Гюнтер Кронштайнер.

Арбітр — Кшиштоф Слупік (Польща).

Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». — 6 градусів. 17 000 глядачів.

Здобувши три перемоги поспіль, «Дніпро» достроково вийшов до плей-оф. І його матч проти «Сарагоси» першого грудня в Іспанії вже майже нічого не вирішує для нашого клубу. 16/24 лютого 2005 року він проведе матчі 1/16 фіналу. Втім, перше місце у групі виведе нас на слабшого суперника.

Цікаво дізнатися, які шанси «Дніпра» в матчі із «Сарагосою». Про ці колективи висловився наставник «Аустрії» Гюнтер Кронштайнер:

— Стиль цих команд важко порівнювати, бо вони дуже відрізняються. «Дніпро» більше діє на контратаках, а «Сарагоса» пропагує наступальний, атакуючий футбол. Індивідуальні якості футболістів іспанського клубу дуже сильні. Хоча, очікую, що в Сарагосі «Дніпро» зможе показати гідну гру і навіть перемогти. Попри те, що виграш для нього вже не є великим інтересом. Адже українці вже подолали перший раунд. Виходячи з цього, пан Кучеревський і будуватиме тактику на поєдинок в Іспанії.

А поки що становище команд у групі С таке: «Дніпро» — 9 очок, «Сарагоса», «Брюгге», «Аустрія» — по 3, «Утрехт» — 0.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Для безпеки в новому світовому порядку бракує... озброєнь

Євросоюз створює військові сили швидкого реагування

Міністри оборони країн — учасниць ЄС ухвалили рішення про створення військових сил швидкого реагування, що їх у короткі строки можна перекинути в будь-яку «гарячу» точку світу. Про це днями повідомили світові інформаційні агенції. Експерти відзначають, що підготовка до прибуття основних збройних сил відбуватиметься у «важких умовах, непрохідній місцевості чи в нестабільній обстановці, приміром, за наявності опору в країні дислокації».

Війська складатимуться з кількох батальйонів по 1500 вояків у кожному. Франція, Велика Британія та Іспанія створять окремі частини, а інші країни — учасниці ЄС для комплектування батальйонів нададуть своїх військових фахівців. Перші такі частини будуть створені вже наступного року. Передбачається, що їх буде 13.

На практиці їх застосовуватимуть так. Як тільки ЄС ухвалює відповідне рішення, вони приводяться у стан готовності й не пізніш як за 15 днів прибувають у центр конфлікту, де залишатимуться упродовж чотирьох місяців. Батальйони діятимуть не лише на території ЄС, а й за її межами в радіусі шести тисяч кілометрів.

Військові частини з'являться у ЄС для розвитку оборонних можливостей і створення військового контингенту, здатного діяти поза рамками місій проамериканського НАТО. Експерти твердять, що цей крок є першим на шляху до будівництва окремої регулярної європейської армії.

Ідея її створення належить Верховному комісарові ЄС з питань зовнішньої політики та безпеки Хав'єру Солані, котрий переконаний, що спільнота повинна стати глобальним актором на політичній сцені світу. Позитивний вплив з Європи має поширюватися на арабський світ та Африку. Старий континент повинен стати одним з наріжних каменів у фундаменті нового світового порядку — більш солідарного, вільного, справедливого та безпечного, ніж попередній. Це відповідає інтересам Євросоюзу та його партнерам по духу — Об'єднаним Націям.

Тож Європа має намір зробити свій внесок у зміцнення безпеки у світі. Для цього, за задумом Хав'єра Солани, по периметру ЄС має бути «зона безпеки», яку утворюють демократичні держави з урядами, котрі усвідомлюють усю міру відповідальності за це. Такий своєрідний «пояс безпеки» має проходити країнами біля східного кордону ЄС — від Балкан до Кавказу, а також навкруги Середземного моря. Водночас Європа сприятиме створенню стабільного і справедливого порядку в цілому світі, оскільки регіональні конфлікти та глобальна несправедливість є живильним середовищем для тероризму.

Загрозою є також розповсюдження зброї масового знищення, що особливо небезпечно, коли у світі ще так багато політичних протиріч. Тому Хав'єр Солана, пропонуючи проект створення європейської армії, обумовлює, що слід виробити механізм негайного реагування в ситуаціях, коли порушуєть ся Статут ООН.

Для досягнення цієї мети Європа повинна діяти за трьома напрямами: зміцнювати військовий і суспільний потенціал, посилювати взаємодію інститутів влади та поліпшувати співробітництво з партнерами. Це цілком можливо, бо 25 європейських держав — членів ЄС, котрі щороку витрачають 160 млрд. євро на оборону, самі є потужним контингентом. Крім того, залишаються дипломатичні та суспільні інструменти врегулювання криз.

Утім, Хав'єр Солана вважає, що цього буде недостатньо без розширення співробітництва зі стратегічними партнерами європейців. Тому незмінною залишається трансатлантична вісь. Від її міцності залежить і безпека в різних регіонах світу.

Хоч рішення про створення європейських збройних сил кількістю до 60 тисяч вояків, які ще називають ударними групами, ухвалене, але бракує найголовнішого — озброєнь для них: транспортних літаків, спроможних долати далекі відстані, комунікаційного обладнання, систем повітряної розвідки та мобільних командних штабів. Крім того, європейські війська недостатньо оснащені зброєю точного ураження.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Колектив Державної податкової адміністрації в Івано-Франківській області та начальники управлінь і відділів УМВС заявляють про підтримку свого народу і В. Ющенка

СУСПІЛЬСТВО

Їх усіх роздягли й розстріляли

Краєзнавці відшукали в Білогірському районі село Кримчак, повністю знищене фашистами

КРИМЧАКИ

Остання війна була особливо безжальна до нечисленного корінного народу півострова — кримчаків. 60 років тому за час окупації Криму фашисти знищили понад 80 відсотків представників цього етносу. Сьогодні тут кримчаків залишилося лише дві сотні, у світі — майже тисяча. Кілька разів на рік вони збираються провідати могили своїх рідних і близьких, родичів й предків. Нині приносять до них осінні квіти, приводять дітей і онуків, читають поминальні молитви за упокій душ усіх поіменно. Масовими ці тризни стануть 11 грудня, у День пам'яті загиблих, який згідно з нещодавньою постановою кримських депутатів віднині відзначатиме щороку весь півострів.

Днями велика група кримчаків із усіх регіонів автономії на чолі з головою їх національного товариства «Кримчахлар» Юрієм Пуримом відвідала місця масових розстрілів земляків. Уперше зібралися вони біля нового Пам'ятного знака, встановленого на виділені у рамках Програми збереження культурного спадку кошти на місці трагічної загибелі своїх співвітчизників — єдиновірців. Тут, у степу, на роздоріжжі до села Криничного, одразу за Білогірськом, згадували: «Колишній Карасубазар до війни ми називали своєю столицею». Тоді у районі старого міста понад дві тисячі кримчаків мешкали в кількох кварталах. Після війни в Білогірську залишилася лише одна кримчакська родина усалвленого майстра — червонодеревника Абрама Мангуплі.

— Він залишився живим дивом, тільки тому, що під час окупації Криму був на фронтах Великої Вітчизняної війни, — вважає його бездітний син Яків. Каже, що після його смерті в усьому Білогірському районі кримчаків не залишиться зовсім. Останній представник зникаючої цілої етнічної групи цього краю розповідає:

— Колись тут було два села, об'єднаних однією сільрадою Кримчак. Зігнали сюди — у новостворений колгосп — переважно карасубазарців. Розбудову кримчакського колгоспу в 1933 році фінансували американці — єврейське товариство «Ака Джонс». Кримчаки спершу секретами вирощення врожаїв й усіма іншими сільськогосподарськими навичками не володіли, бо цей народ здавна знався здебільшого на рукоділлі й ремеслах. Тож сюди переселили ще й кілька родин «ворогів трудового народу» — розкуркулених. Місцеві жителі пам'ятають — колгосп став міцним і заможним усього через кілька років. У кримчаків навіть з'явилася перша в регіоні електростанція, зразкові виноградники, племінна худоба. Люди мирно трудилися на землі до 1941 року. В січні наступного — команда карателів-нацистів везла на мажарах нещасних людей на страту всього півкілометра. Їх усіх, разом з дітьми й найстарішими, роздягли й розстріляли біля глиняного кар'єру, який одразу засипали, а хати зруйнували. Кістки жертв знайшли тут 30 років тому під час рекультивації ярів. Біля мармурової брили Пам'ятного знака, разом з іншими жителями Карасубазара, покоїться 468 кримчаків.

Приречений на вимирання, на думку вчених, й весь цей етнос. Адже середній вік його представників — за 60 років. Фахівці свідчать: нині «реліктовому» народу відродитися дуже важко. Надто тяжкий удар він отримав у роки війни, коли пройшов критичну точку втрат. Демографічні проблеми ускладнює й загублений зв'язок поколінь, призабуті знання народних звичаїв і традицій власної культури. Нині дослідники шукають ще одне село, знищене фашистами — Ініш-Кримчак. Воно знаходилося десь поруч: лише за 10—15 кілометрів від встановленого Пам'ятного знака жертвам геноциду, біля пустки на місці села Кримчак. Там теж належить встановити Пам'ятний знак скорботи. Але знайти село, також стерте з лиця землі, поки що не вдається.

— Та ми прагнемо, не втрачаємо віри таки відродитися серед народів України, — зазначає Ніна Бакші — директор єдиного у світі музею кримчаків, про відкриття якого при Кримському республіканському культурно-освітньому товаристві «Кримчахлар» ми розповідали нинішнього літа. — Нагадуємо землякам, хто такі кримчаки, як вони з'явилися на півострові, як від язичництва перейшли до єдиної віри, які традиції й звичаї запозичили внаслідок культурних й побутових контактів з етносами, що проживають у Криму. Як рятували нас від повного знищення від рук фашистських катів українці, росіяни, кримські татари, болгари і греки, ховаючи у своїх родинах. Гордість музею — списки й фото кримчаків-фронтовиків, ветеранів-орденоносців, нагороджених за мужність й відвагу, виявлені у роки Другої світової війни. Прагнемо зберегти й рідну мову, що має хазарське коріння — «чагадай», близьку до вимови степових, північних кримських татар, але визнану самостійною. Хоча, попри праці відомих етнографів XVIII—XX століть Лякуба, Радлова, Філоненка, Кая, Пейсаха, Ачкіназі, Ребі, тривалий час у колишніх імперіях нас не визнавали народом, нині цю несправедливість усунуто. Протягом останнього десятиліття спостерігаємо справжнє піднесення у вивченні етнографії й проблем нашого народу. Ось й недавно в Україні до 170-літнього ювілею Степана Руданського видано книжку «Повій, вітре, на Вкраїну», де серед перекладів мовами народів світу цього вірша, що став романсом, він лунає й кримчакською. Так само, як й у святковому виданні «Тарас Шевченко. Заповіт мовами народів світу» та у присвяченому 100-річчю поета Володимира Сосюри багатомовному томі «Любіть Україну».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Я морячка, ти моряк...

Монолог Марини К. про те, як вона себе саму і свого чоловіка перевиховувала

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Нас познайомила... ДТП. На одній з одеських вулиць, раптово загальмувавши перед червоною вибоїною, відчув, що ззаду моє авто хтось «поцілував». З салонів вийшли одночасно. Бажання вилосити вже приготоване обурення враз пропало, коли побачив перед собою довгоногу білявку, яка, ніяково стенаючи плечима й посміхаючись, промовляла: «Не сваріться, будь ласка, я все відшкодую». Йшлося про вщент розбитий задній ліхтар. «Але ж і ваш автомобіль постраждав», — кивнув на фару без скла та вм'ятини на крилі іномарки... На тому, певно, й розійшлися б, якби мимо якраз не проїздив патруль ДАІ. Підійшли капітан і сержант, зажадали пред'явити документи. Склали протокол. Винною визнали жінку, сказавши їй: «Документи отримаєте через суд — після того, як сплатите штраф та відшкодуєте заподіяне «Жигулям»... Десь аж через місяць ми зустрілися знову — в суді. Я мав заявити, що претензій до винуватиці аварії не маю. Та виклику до судді довелося чекати кілька годин. Ходили туди-сюди перед будинком суду, потім присіли на лавочці. Спочатку знічев'я говорили про те і се, а потім Марина якось непомітно перейшла до свого життя-буття. Не знаю, чому, але вирішила довірити мені те, чого, можливо, досі не говорила нікому...

— Ми з Вадимом побралися, коли я ще була на четвертому курсі університету, а він закінчив морехідку. «Не хочу, — сказав тоді напівжартома, — залишати тебе на березі холостячкою, бо ще перехоплять. А так у морі буде мені спокійніше».

Море, щоправда, засвітило йому не скоро — десь через рік. Та й то завдяки родичу, який вже плавав під «зручним прапором». Вадим, проте байдиків весь той час не бив — влаштувався на роботу в порт: треба ж було за щось жити, якось квартиру, яку наймали, оплачувати, — ми ж обоє не одесити, приїхали на навчання з різних місць... Про те, з яким нетерпінням та муками очікувала Вадима з першого піврічного плавання, розповідати не буду. І як швидко пролетіли місяці його відпочинку між першим і другим контрактами, — теж. Отак — в нестерпному очікуванні нових зустрічей та проводах у нові рейси — минали роки. На зароблені Вадимом гроші придбали квартиру, обставили її, добротно одяглися. Коли завагітніла, чоловік наполіг, щоб ще до декретної відпустки залишила роботу у школі, де викладала математику. «Обійдемося без декретних, — сказав. — Хіба я не зароблю на свою сім'ю?».

Сина — Тарасика — народила, коли Вадим був у черговому рейсі. Застав він його вже тримісячним. Не міг намилуватися місяців зо два — цілими днями, між годівлею, возив його у візку парками міста. Потім якось затрималися вони з Тарасиком проти домовленого терміну, години на півтори — я вже місця собі не знаходила. Вибачився: «Друзів-однокурсників зустрів у парку Шевченка. Заговорилися, пивка випили. Пробач». З часом повторилося те саме. А одного разу попросив: «Погуляй сьогодні з Тарасиком ти, будь ласка, все одно вільна. А мене друзі на рибалку запросили — розвіюся трішки». Потім оте «ти ж вільна» почало повторюватися мало не щодня, хоча і прати, і готувати їжу, і прибирати кімнати я тепер могла тільки під час сну сина та ввечері, нерідко до півночі... Докоряти чоловікові язик не повертався: адже незабаром, казала сама собі, йому знову на півроку чи й більше у рейс — хай поспілкується з друзями юності. Не подобалося, щоправда, те, що оті спілкування супроводжувалися, як правило, пивком чи й чимось міцнішим. Та знову: скоро ж у море, а там — сухий закон.

А коли і наступної відпустки все повторилося, тільки ще більшою мірою, — Вадим уже ледь знаходив десяток-другий хвилин, щоб побути з дитиною, всілякі домашні справи, що потребували його участі, переносив на «потім», все кудись поспішав, — мимоволі замислилася: до чого ж дійдемо? І чим та коли все скінчиться? Спробувала було поговорити з Вадимом — не вийшло. «Ти ж знаєш, що я тебе люблю. Ну, а сидіти поруч, коли ти памперси міняєш чи годуєш Тарасика, — це вже занадто. Дай змогу розкріпачитися перед роботою у трюмах, зжалься». Зжалилася, дотерпіла до чергового Вадимового рейсу.

Він поїхав аж у Новоросійськ — звідти мало виходити в рейс його судно. А я впіймала себе на думці: «Хоч би отой рейс якомога довше затягнувся!», — і жахнулася. Невже розлюбила? Та ні, це так — сперердя. Знову чекатиму на повернення, як на велике свято. Та думок про те, як житимемо далі, не проганяла. Треба, обов'язково треба, щось робити, дедалі частіше згадувала оте його «ти ж вільна». Може, якраз отут і шукати вихід — стати зайнятою? А вільним, тим більш, що перебуватиме у відпустці, хай краще буде він, Вадим.

До школи повертатися не хотілося. Не тому, що зарплата там низька, ні, — Вадим заробляв для сім'ї достатньо, — просто здалося: щоденні клопоти з учнями заважатимуть після уроків та у вихідні займатися вихованням власної дитини. Не знаю, права я тут була, чи ні. Отож спершу пішла, послухавши поради однієї з подруг, на курси, а потім виграла конкурс на посаду менеджера однієї з солідних фірм. Тарасика влаштувала до дитсадка. Роботу опанувала швидко, невдовзі отримала й підвищення — почала керувати групою працівників. Про те, як поставиться до моїх новацій чоловік, коли повернеться додому, якось навіть і не замислювалася...

Та ось телеграма: «Зустрічай!». Відпросилася з роботи, зустріла, як не раз до цього, в аеропорту, куди рейсом літака з Туреччини прибував Вадим. Зустрічі, певна річ, зраділи, як завжди, обоє. І вдома провели вечір, як це буває після тривалої розлуки. А вранці, коли я першою піднялася, щоб зібратися на роботу, Вадим, нічого не підозрюючи, ще з ліжка попрохав: «Я декому з друзів телефонував про приїзд, так що сьогодні, люба, приймай гостей. Домовилися, що десь годині о 14-й». Нічого іншого не лишалося, як відповісти: «Не вийде, на жаль, я в цей час ще буду на роботі. Давай на вечір». Вадима ніби пружинами підкинуло з ліжка: «Якій такій роботі?». Розповіла про все, не розкриваючи мотивів свого вчинку. Після розлуки картав не довго й більш-менш спокійно. Тому наважилася запропонувати: «Взагалі-то наш Тарасик відвідує дитсадок, але можеш сьогодні залишити його вдома, заскучали ж один за одним».



Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО (УНІАН).

Увечері обоє весело розповідали і мені, і гостям, що таки не забарилися, як ходили у магазини, на ринок та кафе, щоб придбати продукти на вечір, бо «наша мама стала добувахою». Не пішов Тарасик до дитсадка і на другий день, і на третій... Вадим, однак заводив мову про те, щоб відвести його туди, так син здіймав такий галас, що годі було наполягати: «Ти ось знову підеш у рейс, — кричав, — і я залишуся сиротою! Дай побути разом!». Отак разом і пробули всю відпустку. А ще Вадим кілька разів і так, і сяк робив спроби підмовити мене залишити роботу, та отримувала відсіч. «Може, — казав навіть чи то всерйоз, чи жартома, — когось там у тій фірмі знайшла милішого за мене?». Наважився навіть разом з Тарасиком якось зайти до мене на роботу, та не застав, я якраз до партнерів по бізнесу поїхала. Зайшов до нашого 58-річного шефа, назвався, поговорив. Той, розповідав потім сам Вадим не без задоволення, всіляко розхвалював мою ділову хватку й ініціативність.

Помітила, що й чоловік мій вже якось по-іншому на мене дивиться, по-іншому зі мною розмовляє. Зазвичай ми з ним купували продукти на ринку у вихідні, а то якось запропонував: «У вихідні краще поїдемо разом з сином на природу. Ти мені склади список, що купити, я в п'ятницю все зроблю». Зробив. Та ще й у квартирі в будень поприбирав. Потім це вже ввійшло у звичку. А у вихідні з Тарасиком то на ту природу, то в цирк, то у музеї...

...Коли я вдарила вашу машину, то напередодні якраз провела Вадима в черговий рейс. І раптом відчула, як тепер важко буде упоратися з усім самій, без його допомоги. Відвезла Тарасика до дитсадка, поспішала, бо запізнювалася на роботу, а тут ви зі своїм невчасним гальмуванням — ось і зіткнулися... Втім, все оте — дрібниці. Головне, що я повернула собі турботливого, люблячого і коханого чоловіка. Швидше б повертався з рейсу...

Монолог Марини К. записав Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімку: скульптура «Дружина моряка» в Одеському морському порту.

ФАКТ І КОМЕНТАР

Цінова іржа на товарній пропозиції



За десять місяців цього року реальний валовий внутрішній продукт зріс проти аналогічного періоду минулого року на 12,7 відсотка, приріст становив 65 мільярдів гривень. Але відбулося гальмування росту, яке засвідчили всі галузі, крім енергетики, транспорту, охорони здоров'я. На цьому тлі Кабінет Міністрів переглянув основні макроекономічні орієнтири на наступний рік, що стало предметом нашої розмови з радником Голови Нацбанку Валерієм ЛИТВИЦЬКИМ.

— Валерію Олексійовичу, цілком зрозуміло, що пропозицію жовтня роз'їдало зростання цін у сільському господарстві та промисловості, на транспорті, адже номінальний приріст ВВП сягнув 22,6 відсотка.

— Однак сільське господарство зберегло високі темпи — 20,6 відсотка, хоч їх і не порівняти з серпневими і навіть вересневими. Усе логічно. Як і те, що в жовтні уповільнення темпів зростання ВВП через сезонне прискорення інфляційних процесів ми мали завжди. Але слід враховувати й інше. Скажімо, неготовність переробних потужностей АПК дати раду високому врожаю нинішнього року. Хоча добре використали експортний потенціал галузі. Зверніть увагу і на піввідсотка нижчий приріст вн торгу від торгівлі за 10 місяців, як наслідок посилення попиту на валюту. Складні політичні обставини нинішньої президентської кампанії дещо відволікли людей від прилавків, породили природний потяг до заощаджень поза банками. А потім маємо визнати, що попит роз'їдає інфляція — більш високі ціни загальмовують випуск товарної продукції...

— І це ще не все. Уряд збільшив дефіцит бюджету за рахунок надпланових надходжень від приватизації, за рахунок споживання, а не інвестицій в основний капітал...

— Ви маєте рацію. Це не сприяло зростанню товарної пропозиції, оскільки приватизаційні кошти стали здебільшого джерелом соціальних виплат. У другому півріччі темпи приросту інвестицій в основний капітал удвічі поступаються першоквартальним. Достатньої компенсації за рахунок іноземних інвестицій та посилення бюджетного попиту також не сталося. Але не варто драматизувати. Позаяк темпи приросту ВВП у 9—10 відсотків, на мій погляд, для країни найприйнятніші на найближчі 5—10 років. Підкреслю: і для динамічного розвитку економіки, і для істотного поліпшення життєвого рівня громадян.

— Однак урядова корекція реального ВВП-2005 ілюструє більшу скромність, а інфляції — меншу впевненість у боротьбі з цінами.

— Так. Уряд збільшив обсяг номінального ВВП на рік наступний на 23 мільярди гривень, залишивши показник зростання реального ВВП на 8,6 відсотка. І поміняв орієнтир інфляції з 6,2 до 7,1 відсотка. Здається, ніби 30-відсоткового зростання доходів бюджету збираються досягти не так завдяки збільшенню реального випуску товарної продукції, як за рахунок менш напруженого завдання щодо стабільності цін. Хоч як там є, а я віддав би перевагу сміливішій корекції реального розміру ВВП, а інфляційний податок залишив би на старій позначці — 6—6,2 відсотка. Впевнений, що країні до снаги збільшити темп зростання ВВП до 9 відсотків. І навіть вище. Ми, до речі, вже пройшли цим шляхом 2001 року (інфляція — 6 відсотків, ВВП — 9,2).

— Але тоді не мали дефіциту бюджету. Однак ваша корекція, схоже, припала б до душі парламенту, а урядова, ймовірно, спричинить хвилю емоцій. За рахунок чого ви пропонуєте досягти більш сприятливого результату?

— Гадаю, що ми здатні прийняти збалансований бюджет. Якщо не профіцитний, то з однвідсотковим дефіцитом. Але цього буде замало. Треба посилити антиінфляційну спрямованість монетарної політики Нацбанку і фіскальної політики уряду. Слід ефективно розпорядитися нинішнім урожаєм і для підтримки економічного зростання, і для поглиблення реформ на селі. Доцільно втримати темпи приватизації, відновити активність регулятивної політики у сфері малого та середнього бізнесу. Очевидно, що на часі створити резервні фонди на чутливих від зовнішніх впливів сегментах ринку: зерновому, нафто-, м'ясопродуктів тощо. Зрештою, слід поставити на порядок денний реформу тарифної політики в житлово-комунальному господарстві, щоб не зруйнувати цінової рівноваги. З другого боку, досягнення цієї динаміки економічного зростання в наступному році сприятимуть щонайменше десять чинників. Інерційна хвиля економічного зростання-2004 здатна забезпечити додатковий відсоток зростання ВВП як мінімум до 7. Розвиток споживчого попиту внаслідок підвищення пенсій, зарплат, прожиткового мінімуму і зниження до 13 відсотків ставки податку з доходів громадян —0,5—0,7 відсотка додаткового зростання ВВП. Збереження в основному унікальної сили зовнішнього попиту — ще один відсоток зростання ВВП. Благотворний вплив врожайного 2004-го і ймовірно врожайного 2005 року — ще 1,5 відсотка. Інвестиційний попит нещодавно приватизованих підприємств, розігрів кредитної активності внаслідок додаткової капіталізації в банківській системі — також позитивно відгукнеться на прикінцевих доходах країни. А ще лишається матеріальна віддача від приросту іноземних інвестицій цього року в розмірі 1 мільярд 300 мільйонів доларів США і надія на падіння світових цін на нафту та активізацію україно-російської торгівлі через можливе втілення ідеї зони вільної торгівлі.

— Спасибі за коментар.

Сергій ВЛАД.

КОНФЕРЕНЦІЇ

Плуги на переплавку?

Дніпропетровська область. Щоб зупинити процес знищення родючих чорноземів і забезпечити нашим землям можливість самовідтворюватися, з ініціативи місцевого ЗАТ «Агро-Союз» відбулася науково-практична конференція за участю понад 500 учених з багатьох країн світу. Саме в «Агро-Союзі» уже вісім років поспіль запроваджують різні ґрунтозахисні технології поверхневого обробітку полів. Досвід показав, що тутешні чорноземи почали самовідтворювати свою родючість.

Як наголошувалося на конференції, у світі безплужний обробіток застосовується уже на більш як 90 мільйонах гектарів. Водночас в Україні через масове і тривале перерорювання угідь плугами верхній чорноземний пласт потоншав удвічі, а вміст гумусу в ньому з 8—18 скоротився до небезпечних 2—4 відсотків.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.



19 листопада. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручив представникам української молоді премії Верховної Ради за внесок у розвиток парламентаризму і місцевого самоврядування.



20 листопада. Київ. Церемонія передавання американського танка часів Великої Вітчизняної війни «Шерман», який було знайдено на дні річки Гнилий Тікич у Черкаській області, Центральному музею Збройних сил України.



21 листопада. Відбувся другий тур виборів Президента України.



23 листопада. Журналісти очікують результатів засідання Погоджувальної ради керівників депутатських фракцій, комітетів і груп Верховної Ради України, яка відбулася за зачиненими дверима.



22 листопада. На столичному майдані Незалежності розпочався багатотисячний мітинг проти фальсифікації результатів виборів Президента України.



24 листопада. Київ. Прихильники Віктора Ющенка та Віктора Януковича обговорюють спільні проблеми.



25 листопада. Анталія. Зустріч Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка з Головою Великого Національного зібрання Турецької Республіки Бюлентом Аринчем.

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та Прес-КІТ

Біда дає шанс: піднімайся!

НА ЖИТТЄВИХ ПЕРЕХРЕСТЯХ

Статистика знає все: який прожитковий мінімум у громадянина України, скільки ковбаси і булочок можна купити на середню зарплату, який рівень безробіття тощо. Але статистика не може відати, скільки «заробляє» на сухар насущний і де прихиляє вночі голову середньостатистичний бомж. Та й узагалі — скільки їх, людей без документів і житла, без стабільних засобів до існування, обертається щодня у великому місті.

...Дві жіночки середнього віку, які «оселилися» на лавці у сквері обабіч площі Петрушевича, схожі і не схожі на «братів і сестер» із соціального дна. Вони не просто беруть подаяння від співчутливих львів'ян. Сестри розгорнули справжнісіньку піар-кампанію, їх показують по телевізору, фотографують...

А город заріс бур'янами...

Навесні 1996 року в селі Гриневі, що у Пустомитівському районі, згоріла хата, у котрій мешкали Оксана і Софія Орачі. Година була пізня, будівля — скраю села, отож господиням урятувати майно не вдалося. Хату, розповідають сестри, підпалили зумисне. Бо хтось, мовляв, кинув оком на їхнє обійстя — 50 соток землі у мальовничій місцині, поряд з лісом — а вони відмовилися продавати.

Відтоді й розпочалися поневіряння. Донині на місці домівки — обгорілі стіни, город заріс бур'янами. Жінки стукають у всі двері (до сусідів, до влади) з надією, що їм відчинять. Але... Односельці навіть води не дають сердешним, і їм доводиться іти з пляшками в ліс, до джерела. Оксана поскаржилася, що працювала в однієї газдині у селі, але та заплатила їй... аж п'ять гривень за місяць. Інша покликала сестер, але не запропонувала переночувати бодай у стодолі, не дала поснідати перед роботою...



Тож що сталося з українським селом, яке ми справедливо вважаємо колискою духу народу? Що сталося з селянами і їхньою мораллю нині?

Дозволю собі невеликий відступ. Колись, ще за Польщі, переважна більшість селян були бідними. Якщо в когось, до прикладу, згоріла стодола із врожаєм, погорілець їхав возом (своїм чи позиченим) від хати до хати. І кожний ділився, чим міг. А навесні толокою будували хату чи стодолу. Невже забули давню традицію?

До слова, родина Орачів залишила добрий слід в історії села. Гнат Орач, дід Оксани і Софії, свого часу заробив гроші в Америці, вклав їх у розбудову «Просвіти», купував для односельців книжки, газети, збирав у селі кошти для львівських студентів, які боролися за відкриття українського університету. Його ім'я згадує Василь Лаба, дослідник історії села Гринів. У брошурі цього автора я прочитала про пожежу в Гриневі, яка сталася 24 червня 1910 року. Тоді члени товариства «Січ» загасили вогонь у дворі Григорія Литвина, за що отримали 10 крон від страхового товариства «Дністер». А як бути нинішнім погорільцям?

Сестри стверджують, що їхня хата була застрахована батьками, але документи згоріли. І нині годі добитися якоїсь компенсації, бо чиновники, за їхніми словами, втікають, не хочуть і на поріг пускати. Ще й земельними паями їх чомусь обділили.

То де селянська мораль? Де звичайне милосердя і справедливість? Напевне, не один львів'янин замислювався над цими питаннями, слухаючи розповіді сестер про їхні жахливі багаторічні поневіряння. Не в одного здригалося серце від думки: ми йдемо до своїх теплих домівок, а сердешні жінки вдень і вночі сидять у холоді. Жіночкам почали приносити хліб, одяг, чай. ... Як не перейнятися чужим лихом? Адже Оксана і Софія не завжди були «на дні». Свого часу Оксана, за її словами, закінчила поліграфічний технікум, жила у Львові, працювала секретаркою. Але посаду скоротили і... поки Оксана шукала щастя у місті (а воно так і не знайшлося, чоловік виявився п'яничкою, подружнє життя не склалося), Софія жила при батьках. Вона —інвалід з дитинства.

Сестри напевне образилися б, якби хтось прирівняв їх до пересічних бомжів. У розмові зі мною вони наголошували, що мають добру пам'ять, що успішно вчилися у школі. На підтвердження в унісон прочитали уривок із Островського, який усі ми «проходили» у школі.

Коли почула, що сестрам обіцяв допомогу поважний пан із «Нафтогазбуду», відразу зателефонувала Іринеєві Корді, голові профкому підприємства. Сестри сподіваються, що «Нафтогазбуд» подарує їм вагончик. І ми разом з Іринеєм Миколайовичем поїхали до Гринева, відвезли туди сестер, щоб вони поскладали в обійсті торби із назбираною «гуманітаркою».

Хто винен? Влада...

Поки сестри носили до машини численні торби і торбочки, Іриней Миколайович і його водій нервували. І недарма. Жінки поприносили силу-силенну порожніх і брудних... пластикових пляшок, назбираних, схоже, на смітниках.

— Навіщо вам пляшки? — допитуємося.

— Ми їх здаємо. По три копійки за кілограм.

— А в селі їх приймають?

— Ні, але мусимо забрати, бо тут покрадуть.

Сестри дорогою наперебій «крили» владу, яка винна у всіх їхніх бідах.



Допоки доїхали до села — стемніло, почав накрапати дощ. Жінки вивантажили свої торби біля руїн.

— Бачу, ваш город давно не копаний. Чому не посадити тут моркву, картоплю? — дивується Іриней Миколайович.

— А чим копати? Лопата згоріла.

— Я подарую вам лопату.

— А де ми триматимемо ті моркву й картоплю? Розкрадуть.

Одне слово, поговорили. Сестри залишилися на своєму обійсті. Сусіди, до котрих ми зазирнули дорогою, зіронізували:

— Ви не перші привозите сюди їхні пляшки...

Інші односельці сказали, що сестри самі ненароком спалили хату.

Ми поверталися до Львова із роздвоєними почуттями. Біда — навіч. Але, схоже, сестри, здорові й доволі міцні (Оксані недавно виповнилося 50 років), не рвуться до роботи. У селі таких не люблять.

— Щось тут не те.... Ну, привезу я сюди вагончик, — розмірковував Іриней Миколайович. — А чи вони його не спалять? Я дав їм батони і масло, а вони «дякую» не сказали. Мені їхня подяка не потрібна, але...

Тут і я пригадала факт, який трохи спантеличив. У день Оксаниного 50-річчя я дала їй немалу гривневу купюру, телефонну картку, свою візитку. У відповідь — ані пари з уст. Звичайно, і мені подяка не потрібна, але в душі чомусь похолоднішало...

Сільський голова Богдан Закалик, з котрим ми зустрілися наступного дня, — за фахом журналіст. Історію сестер, яка видалася мені задачею з багатьма невідомими, він (як колега колезі) виклав без висоїх емоцій.

— Вони не хочуть працювати, — повторював раз у раз. — Я дав їм по 10 гривень, щоб сфотографувалися і оформили паспорти. Не оформили. Нарікають, що їм не дали земельних паїв. Але для цього потрібні документи, ідентифікаційні номери... У людей нема до них співчуття, бо це — гниль. Після батьків у них залишилася корова. Вона здохла... від голоду, як сказав ветеринар. Їхній дядько живе в Гриневі з дружиною, діти — окремо, але цих «родичок» не хоче бачити. До мене звернулася жінка-інвалід із Семенівки. Вона — у візочку, але тримає гусей, працює. Ми їй, звісно, допомогли.

На селі життя кожного — на виду. У городян легше вичавити сльозу (і копійки або й гривеньки) оповідями про згорілі хати, тяжкі хвороби тощо. Ось молоді мами тримають на руках приспаних немовлят і згорьованими очима дивляться на перехожих: «Подайте Христа ради!» Спритні підлітки, як стверджують соціальні служби, назбирують щодня по 20—30 гривень. Хлібне місце — у хлібних крамницях. Той, хто голодний, радо бере булочку чи печиво. А нерідко прохач ображається: не треба хліба, дайте грошей. І будь тут мудрий.

А може, варто втерти сльози? Бо співчуття до бомжів породжує неробство. У Львові — за бажання — є де заробити на хліб. Кваліфікованих кличуть на підприємства (слюсарів, зварювальників, електриків, столярів). Некваліфіковані можуть влаштуватися в церкві чи крамниці. Можна допомагати селянам на базарі...

На час пожежі Оксані Орач — енергійній, кмітливій жінці було лише 42 роки. Чи була вона приречена на багаторічні поневіряння? Мабуть, ні. Утім, добродії, які відгукнулися на їхню біду, не зрікаються християнського милосердя і наміру допомогти. Сільський голова пообіцяв, що сам оформить для жінок паспорти. «Нафтогазбуд» дасть вагончик. Та чи житимуть у ньому сестри? Очевидно, життя на лаві, в міському сквері простіше і легше попри трагізм ситуації. Бо серед тисяч людей завжди знайдеться той, хто подасть Христа ради і не дошкулятиме докорами: чому не працюєш, ледацю?

Усі аргументи «за» і «проти» в історії двох сестер розсипаються від однієї лише картини: жінки о цій холодній порі — на вулиці. Уже не раз львів'яни, представники громадських організацій порушували питання про створення нічного притулку для бездомних, але поки що це — надто важка ноша для суспільства, для влади. А відтак кожний із нас, зустрічаючись із бомжем, складає іспит на «милосердя» чи «байдужість» самотужки...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

На знимку: Оксана і Софія Орачі: «Наш дім — під деревом, на лаві.»

Фото автора.

Якою він був людиною — Іван Валько



75 років тому немирівська земля на Вінниччині породила славного сина. Доброго, чуйного, неспокійного, залюбленого в життя і людей. Селянський син з медаллю закінчив школу, навчався в Шевченківському університеті на журналістському факультеті. Потім очолював у київській «Вечірці» бойовий відділ фейлетонів. Зі сміливих, дошкульних виступів Івана Валька знав увесь Київ. Як знав Остапа Вишню, якого він тоді публікував у газеті.

Засновував разом з іншими республіканську «Робітничу газету», обіймав посаду заступника головного редактора.

Не відриваючись від кипучої журналістської праці, не навчаючись в аспірантурі, успішно захистив кандидатську і докторську дисертації. Став професором, знаним в Україні політологом.

Упродовж багатьох років активно співробітничав з газетами «Голос України», «Урядовий кур'єр», «День», «Сегодня», вінницькими виданнями. Пристрасно й майстерно писав на жагучі, животрепетні теми нашого життя.

З-під талановитого пера Івана Валька вийшли у світ високохудожні книжки «Куди летиш, журавлику?», «Вогонь на себе» — про легендарного юного розвідника Великої Вітчизняної війни Володю Саморуху і народного месника Івана Калашника.

...Рік тому Іван Васильович Валько пішов у вічність, залишивши після себе гарний слід на землі. Світла пам'ять йому! Вклонімося низько цій людині, талановитому журналісту, письменнику, вченому. Великому оптимісту-життєлюбу.

Рідні, близькі, друзі, знайомі.

Київ.

Казкове життя

Пророцтво Ісайї

КАЗКА

Народ, для якого анекдоти потрібніші та важливіші за Історію, приречений. Жити в анекдотах замість Історії.

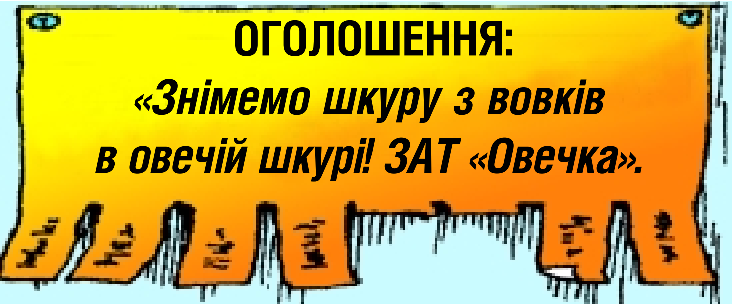
Серед відомих скарбів гномів можуть бути також і казки про них. Про гномів, а не про скарби.

Певна Велика Країна, про яку цілком достатньо сказати, що була вона Казковою країною, займала таке чудове місце під Сонцем (і Місяцем із зірками), що кожний, хто колись побував у ній, хотів залишитися назавжди або побувати бодай ще раз.

Адже Країна була не лише казково красива, а й казково багата.

А жили в цій Казковій країні такі собі гноми. Котрі, хоча й не були велетнями, великі були своєю кількістю. З чим навіть велетні змушені рахуватися, оскільки кількість — та сама величина.

По сусідству з гномами жили такі собі карли. Котрі, хоча й були такими само, як наші гноми, завбільшки, однак називалися не гномами, а карлами. Через розмір своєї душі: душа в них була набагато менша, ніж у гномів. Тому, хоча й намагалися карли видати себе за істот, більших, ніж гноми, бути такими заважав їм розмір їхньої душі. Величина якої, як відомо, важливіша за розмір тіла.



На відміну від гномів, що жили плодами праці своїх рук і тому були працьовитими, карли були діяльними: вони не сіяли і не саджали, не орали і не копали, а складали і розповідали казки... Причому — всім. Усім, окрім таких, як вони самі, тобто карлів. Бо навіщо ж одні карли будуть розповідати свої казки іншим карлам?! Які самі можуть розповісти їм такі ж!

Гноми, що вміли складати пісні, а складати казки — аж ніяк, слухали оповідки карлів, опустивши вуха, і навіть руки, які тепер опускалися вже самі, як вуха — від самого початку.

Наслухавшись казок, гноми стали трудитися дедалі менше й дедалі більше — слухати казки, а деякі навіть самі почали складати казки і розповідати їх іншим. Іншим гномам. Тож тепер гноми тільки те й робили, що поринали у мрії про казкове життя. Тобто про життя, як у казці.

Звісно ж, важко життя справжнє, таке, як воно є, зробити казковим. Яким хотілося б, щоб воно було. Однак якщо самі гноми і не могли зробити його таким, то за допомогою карлів не лише зуміли, а й змогли. Бо дуже вже вони допомогли. Потрапити в казкове життя. Точніше, потрапити в життя у казці.

Тож тепер гноми живуть не там, де жили колись, де жили завжди, а — у казці! Казці про них. Казці про те, як казкове життя гномів перетворилося для них на життя у казці.

Котру, казку про гномів, розповідають тепер уже карли — карлам, одні — іншим.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

---

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Фото Олега ПАЛАМАРЧУКА (УНІАН).

Приказка

У повсталому БРК з'явилася нова приказка: коли каравaн іде, навіть собаки не гавкають.

Увага — розшук!

У Березі Рябкової Кістки оголошено в розшук злодія-рецидивіста, двічі засудженого Чивонаденка. Може видавати себе за вождя.

Їхній вибір

Як повідомляє наш кореспондент, у БРК з великим піднесенням відбулися вибори вождя. Народ одностайно віддав свої голоси за його телевізійну версію.

Вимога часу

Спеціальним указом Кабінет міністрів у БРК реорганізовано в Кабінет мануальної терапії економіки.

Страшний суд

Збанкрутілі владні структури повідомляють про свою ліквідацію. Усі претензії приймаються з дня опублікування до Страшного суду.

З почином!

Правитель БРК започаткував династію політичних блазнів.

Чулість народна

У БРК пройшли масові мітинги протесту під гаслом «Ні — підвищенню цін на соціальний хліб для чиновників адміністрації вождя і фігваму міністрів!»

Етика державного лікаря

Хворому суспільству не слід читати історію своєї хвороби.

На вашу книжкову полицю

У видавництві «Політкосм» вийшли нові видання: «З олігофренів — в олігархи», «Трансплантація сумління», «Харакірі для хакера», «Клонування політичних клоунів», «Фрикції нашої фракції», «Піца на пиці». Шліть замовлення.

Свято, яке завжди з нами

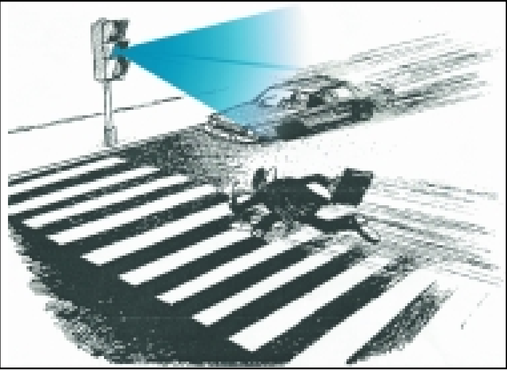
Після виборів у БРК депутат Зачипротенко відвідав Латинську Америку. Зокрема, побував на бразильському карнавалі. В інтерв'ю народний обранець констатував:

— Я вам доложу, що нема ніякої різниці між їхнім карнавалом і засіданням нашого ЦВК.

Григорій ГАРЧЕНКО.

Бояться, як вогню

Влада БРК ухвалила терміново міняти світлофори. У новому зразку жовтогарячий колір замінено на синій.



Мал. Миколи КАПУСТИ.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

На злодієві шапка горить

Микола Шелест, глава Вищої ради юстиції:



Мал. Миколи КАПУСТИ.

— З безлічі помилок, зроблених під час проведення виборчої кампанії обома штабами, найбільшої припустилася влада, що дозволила вкрасти право виборця.

Від чергового:

— Певно, для нашої влади крадіжка права виборця не помилка, а правило в законі. Тому що...

«Витязь»: аналіз здав!..

Ігор Іванов, глава Міноборони РФ:

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

— Аналіз розвитку співробітництва країн СНД свідчить, що наші держави стоять перед імперативом об'єднання зусиль на тлі боротьби і захисту від тероризму.

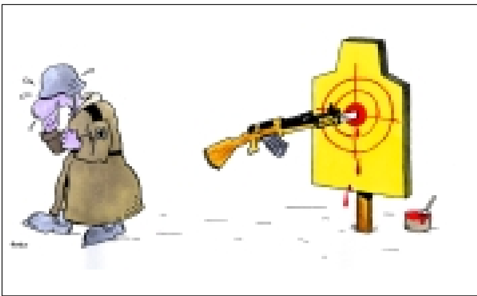
Від чергового:

— Мущина, станьте в чергу і здайте свій аналіз в імперативну лабораторію.

Про те саме

Анатолій Близнюк, голова Донецької облдержадміністрації, — на запитання журналістів, як у туалеті облдержадміністрації опинилися набої від пістолета:

— Я не знаю, яка інструкція є в титанівців... Пам'ятаєте, як колись казали, що в міліціонерів насіння в кобурі. Може, в нього пістолет сам.., а в кишені той самий.., щоб не був заряджений...



Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Від чергового:

— Якщо у нього те саме на плечах не працює, то не дай Боже те саме може спрацювати і відбити його інше те саме...

Годувальниця

Володимир Марченко, лідер Прогресивної соціалістичної партії України:

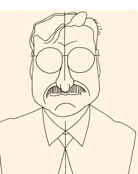
— Донбас годує Україну і повинен визначати політику в державі...



Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

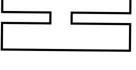
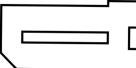
Від чергового:

— Дивна у вас політика, товаришу Марченко. Годує вас, кажуть, Н. Вітренко, а ви запевняєте, що Донбас.



Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Цього

■ 1701 р. Народився шведський фізик та астроном Андерс Цельсій, чиєю температурною шкалою (1742 р.) ми нині користуємось. ■ 1722 р. Помер митрополит Стефан Яворський, церковний діяч, викладач Києво-Могилянської колегії. ■ 1863 р. Народилася Ольга Кобилянська. ■ 1922 р. У Радянській державі з'явились в обігу червінці. ■ 1955 р. Вийшло друком перше видання Книги рекордів Гіннесса. ■ 1974 р. Останній виступ на сцені Джона Леннона. ■ 1978 р. У Нью-Йорку тривав III Світовий конгрес вільних українців.

Астрологічний прогноз

з 29 листопада по 5 грудня 2004 року

Цього тижня у вас буде чудова можливість позбутися невизначеності у стосунках з близькими і коханими людьми, з чоловіком (дружиною) або партнерами по бізнесу.

ОВЕН. Можливо, ви розстанетеся з якоюсь особистою мрією або любовними очікуваннями. Можуть виникнути проблеми в сексуальному житті, не чекайте багато, щоб не засмутитися. Елемент недовір'я ускладнить стосунки в колективі або в групі людей. Під час розв'язання фінансових питань не дуже покладайтеся на своїх друзів чи покровителів. Якщо ви вчасно зрозуміли, що ваше майбутнє багато в чому залежить від ваших партнерів, — це вже успіх.

ТЕЛЕЦЬ. Цього тижня буде важко домовитися з начальством і, найімовірніше, ви підете проти нього. Вірогідно, ініціатором конфлікту буде ваш партнер і вам вигідно його підтримати. Вдома можливі конфлікти між дружиною (чоловіком) і вашими батьками. Відкладіть з'ясування стосунків або проблем з керівництвом на сприятливіший час. Ви досягнете багато чого у своїй професійній діяльності лише в тому разі, коли не побоїтеся виконувати більше повсякденних обов'язків. Розраховуйте на свою інтуїцію і натхнення.

БЛИЗНЮКИ. Слід конкретизувати свої службові обов'язки і стосунки з колегами. Їх невизначеність може дуже заважати в досягненні потрібного результату. Якщо ви займетеся своїм оздоровленням або захочете змінити звичний режим харчування, то треба дотримуватися обережності з лікарськими препаратами і новими продуктами. Успіх і визнання, які до вас прийдуть на цьому тижні, залежать від ваших стосунків з партнерами.

РАК. Ви будете цілком у полоні своїх почуттів. Причина переживань — стосунки з дітьми або коханим. Якщо вам захочеться їх з'ясувати з ними, то пам'ятайте, що ви не можете бути об'єктивними, і у вас більше шансів їх зіпсувати. Можуть погіршитися ваші інтимні стосунки, особливо, якщо ви будете дуже вимогливі. З'явиться шанс вирішити питання, пов'язані з чужими грішми. Це можуть бути спадщина, кредити, позички або податки.

ЛЕВ. Найбільше вас хвилюватимуть стосунки між членами вашої сім'ї і питання, пов'язані з нерухомістю. Під час обговорення сімейних проблем і традицій можливі розходження у поглядах, що спричинить сварку або неспокій у родині. Намагаючись вирішити ці проблеми, ви будете багато метушитися, а результату може й не бути. Вам варто підкоритися своєму чоловікові або партнерові, ви потім зрозумієте, що це вас урятувало від необдуманих рішень.

ДІВА. Можете не розрахувати власні сили і взяти на себе виконання непосильних для вас обов'язків та зобов'язань. Це призведе до погіршення самопочуття. Можливо, ви будете занадто недовірливі. Ваша копітка праця буде спрямована на перспективу. Питання в тому, на якому рівні вам вона необхідна. Ймовірне поліпшення матеріального становища.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня не варто дуже розслаблятися, особливо в питаннях щодо ваших фінансів або сподівань на щось нереальне, при цьому вас можуть підвести або обдурити. Проаналізуйте свої можливості, пов'язані з витратами. Ймовірний несподіваний і тому неприємний поворот у сердечних справах, можливо, наприкінці тижня вас розчарує кохана людина або виникне проблема у дитини.

СКОРПІОН. Ваші надмірні амбіції створять проблеми. Через це можете відчути незадоволення обстановкою вдома. Вірогідно, зіткнетеся з майновими і сімейними проблемами, вирішення яких через невизначеність затримувалося. У цей час краще не запрошувати гостей додому, не продавати і не купувати квартиру і не починати переїзд. Ви можете дізнатися про щось, що від вас раніше приховували.

СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня зазнаєте багато переживань. Ваші таємні думки і сумніви, душевні муки лише погіршать ваш стан, призведуть до іпохондрії, меланхолії. У вас буде багато незрозумілих і безрезультатних поїздок, переміщень і контактів. Якщо ви використали всі можливості в навчанні або в поїздках, або в зміцненні нових контактів і зв'язків, то в цей період побачите результат ваших зусиль.

КОЗЕРІГ. Вишукуватимете способи поліпшити своє фінансове становище. Можуть не виправдатися ваші надії на отримання грошей або винагороди. Не варто розраховувати на допомогу друзів і покровителів. Виявляйте обережність і не поспішайте, коли робите дорогі покупки. Не давайте гроші в борг. Успіх або неуспіх залежатиме від вашої репутації і від того, чим ви жертвували заради досягнення мети.

ВОДОЛІЙ. Вас хвилюватиме невизначеність, що виникла у вашій професійній сфері або поточних цілях. Можливо, ви будете незадоволені собою і своїм становищем на роботі, ставленням до вас начальства. Ймовірно, що ви до нього поставитеся гірше, ніж воно до вас. На цьому тижні ви дізнаєтеся, чого вартий ваш авторитет.

РИБИ. Можете конкретизувати свої перспективи, зокрема й пов'язані із закордоном. Вдасться уточнити питання щодо навчання, стажування, читання лекцій, наукових доповідей, участі в спільних розробках. Ви можете опинитися в зоні інтриг, постарайтеся не давати приводу для пліток. Усе, що з вами відбувалося останнім часом, спрямоване на те, щоб ви усвідомили свій внутрішній світ, прислухалися до нього.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хто в листопаді не мерзне, тому й біля Йордану нічого біда не зробить

27 листопада — Пилипа, Заговини, запусти на Пилипівку. Якщо хмарно або сніжно — травень буде негожий.

28 листопада — Пилипівський піст, Пилипівка. Якщо цього дня лежить сніг, то лежатиме до повені.

Прикмети листопада

■ Кіт лізе на піч грітися — ніч буде з приморозками.
■ Червона вечірня зірка передвіщає вітер, світло-жовта — дощ.
■ Тріскає кора на ясенях — буде холодна весна.
■ Хмари висять низько — на вітер і сніг.
■ Зорі рясно вмаяли небо — наступний день буде сонячний.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
(р) Платні матеріали.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011223. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»